

Πανηγύρισε η ενορία του Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος στη Βέροια - Χειροθεσία Πνευματικού (ΦΩΤΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#) λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Στεφάνου Βεροίας με την ευκαιρία της εορτής του προστάτου της ενορίας, [Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος](#).

“Η ελεήμων καρδιά του αγίου Ιωάννου ήταν αυτή που χαρακτήριζε την πορεία και τη ζωή του, και η ελεημοσύνη του είναι ασφαλώς το πιο χαρακτηριστικό και το πιο καθοριστικό γνώρισμα της αγίας προσωπικότητάς του”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε **προσκύνηση** τεμάχιο του Ιερού **Λειψάνου** του εορταζομένου Αγίου, ενώ στο τέλος τελέστηκε το καθιερωμένο **μνημόσυνο** των δωρητών και μελών της Φιλοπτώχου Αδελφότητας Κυριών Βεροίας.

Ακόμη, ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων, προχείρησε σε πνευματικό τον **Αρχιμανδρίτη Νεκτάριο Χαλετζή**, εφημέριο του Ιερού Ναού του Αγίου Γεωργίου Βεροίας και του Πανελληνίου Ιερού Προσκύνηματος της Παναγίας Σουμελά Βερμίου.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Βεροίας

«Ιωάννης πένησι δούς και σκορ-πίσας, ω ποία Χριστώ νυν παρε-στως λαμβάνει».

Με τους δύο αυτούς στίχους σκιαγραφεί ο ιερός Συναξαριστής τον εορταζόμενο σήμερα μεγάλο ιεράρχη της Εκκλησίας μας, τον άγιο Ιωάννη τον Ελεήμονα, πα-τρι-αρ-χη Αλεξανδρείας. Δίδοντας και σκορπίζοντας στους φτωχούς, απο-λαμβάνει τώρα ο Ιωάννης τις ου-ράνιες δωρεές ευρι-σκόμενος ενώ-πιον του Χρι-στού.

Η ελεήμων καρδιά του αγίου Ιωάννου ήταν αυτή που χαρακτή-ριζε την πορεία και τη ζωή του, και η ελεημοσύνη του είναι ασφαλώς το πιο χαρακτη-ριστικό και το πιο καθοριστικό γνώρισμα της αγίας προσωπικότητός του. Όχι μόνο γιατί η αγάπη του προς τον άνθρωπο και η διάθεσή του να προσφέρει με κάθε τρόπο στον πάσχοντα και ενδεή αδελ-φο του υπερέβαινε τα συνήθη μέτρα, αλλά και διότι η αγάπη του και η ελεήμων καρδιά του απο-τελούσαν τη συνισταμένη και την έκφραση όλων των αρετών που κο-σμούσαν την αγία ψυχή του.

Πολλές φορές νομίζουμε ότι η ελεημοσύνη είναι μία εύκολη αρετή, μία απλή και ανέξοδη κίνηση, ιδίως για τους αν-θρώπους που δια-θέτουν κάποια άνε--ση και ευχέρεια οικο-νομι-κη. Πολλές φορές νομί-ζουμε ότι είναι εύκολο να προσφέρει κα-νείς στον συνάνθρωπό του, ιδίως όταν πρόκειται να προσφέρει από το περίσσειμά του. Όμως δεν είναι τόσο εύκολο όσο νομίζουμε, γιατί η ελε-ημοσύνη είναι έκφραση της αγά--πης και η αγάπη είναι η συνι-στα-μένη όλων των αρετών.

Αν δεν καλλιεργήσει ο άνθρωπος στην ψυ-χη του όλες τις αρετές, αν δεν

απο-κτήσει την ταπείνωση, αν δεν εκκό-ψει τη φιλαυτία, την ιδιοτέλεια, αν δεν συνειδητο-ποιή-σει τη ματαιό-τη-τα των υλικών πραγ-μάτων και την αξία των πνευ-ματικών, αν δεν πι-στεύσει ότι ο πλησίον του δεν είναι ούτε ένας ξένος ούτε πολύ περισ-σο-τερο ένας ανταγωνιστής του, αλλά είναι ο αδελφός του, τον οποίο οφείλει να αγαπά ως εαυτόν, τότε δεν μπορεί να προσφέρει, έστω και εάν έχει περίσσεια αγαθών.

Και ακριβώς επειδή η **ελεημοσύνη** είναι έκφραση της αγάπης και η αγά-πη προϋπο-θέτει την ύπαρξη ο-λων των αρετών στην ψυχή του ανθρώπου, γι' αυτό και ο Χρι-στος ορίζει την ελεημοσύνη ως το από-λυ-το κριτήριο της σωτηρίας μας. Ένα ποτήριο ψυ-χρού ύδατος «εις όνο-μα προφήτου» χαρίζει σ' αυτόν που το προσφέρει «**μισθόν προ-φή-του**», κατά τη διαβεβαίωση του Κυ-ρίου, ενώ το να προσφέρει κάποιος φαγητό σε έναν ενδεή συνάνθρω-πο του θεωρείται ως παρεχόμενο στον ίδιο τον Χριστό και του εξα-σφα-λίζει, εφόσον παρέχεται με αγαθή διά-θεση, θέση στα δεξιά του Χρι-στού κατά την ημέρα της κρι-σεως. Αντίθετα βλέπουμε ότι η δυσκολία του νέου του Ευαγγελίου να μοιράσει τα υπάρχοντά του στους πτωχούς, του στερεί την αιώ-νιο ζωή.

Θα μπορούσε βεβαίως η Εκ-κλησία μας αντί να προβάλλει το με-γαλείο της ελεήμονος καρδιάς του εορ-τα-ζομένου αγίου να προ-βάλλει τις άλλες αρετές του. Δεν το κάνει όμως, γιατί η ελεημοσύνη δεν είναι μόνο θεωρητική αρετή, αλλά και πρακτική. Αυτό σημαίνει ότι ο καθένας από εμάς που ήλθαμε σήμερα για να τι-μήσουμε και να πα-νη-γυρίσουμε τη μνήμη του αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος μπορεί να προσπαθήσει στο εξής να μιμη-θεί την ελεήμονα συμ-περιφορά του εορταζομένου αγίου Ιωάννου.

Και είναι πιο εύκολο για μας τους αδύναμους και χοικούς ανθρώ-πους να προσπα-θήσουμε να κατα-κτη--σου-με αυτή τη μεγάλη αρετή του αγίου που έχει και πρακτικές πλευρές, από το να προσπαθήσου-με να μιμη-θούμε κάποια άλλη αρετή του, ο-πως την **ταπεινοφρο-σύνη** ή την **εγκρά-τεια** ή την πίστη που δεν έχουν τόσο εμφανείς πρα-κτι-κες προ--εκτάσεις και είναι πιο δύσκολο να γίνει κατανοη-το το μεγαλείο τους σε ανθρώπους σαν και μας, που δεν έχουμε προχω-ρη-σει στις υψη-λες βαθμίδες της πνευ-ματικής ζωής στις οποίες είχε ανέλθει ο τιμώμενος **άγιος Ιωάν-νης ο Ελεήμων**.

Ο στίχος όμως του Συναξαριστού «Ιωάννης πένησι δούς και σκορπί-σας» κάνει σαφή και μία απα-ραίτη-τη προϋπόθεση της ελεη-μο-σύνης, την οποία εκπληρούσε σε απόλυτο βαθμό ο εορταζόμενος άγιος. Και αυτή είναι η αγαθή διάθεση.

Δεν λέει μόνο «δούς» ο ιερός Συ-να-ξαριστής, λέει και «σκορ-πίσας». Δεν λέει, δηλαδή, έδω-σε απλώς, αλλά έδωσε γεν-ναιόδωρα, έδωσε απλόχερα, με ανοικτή

καρ-διά, χω-ρίς υπολογισμούς, χωρίς να σκε-φτεται αν του κοστίζει και πόσο, αν θα του λείψει ή όχι. Πρόσφερε ο άγι-ος και από το υστέρημά του με πολλή αγάπη και με τη βεβαιότητα ότι «ιλαρόν δότην αγαπά ο Θεός», ότι δηλαδή ο Θεός ευαρεστείται, όταν **ο άνθρωπος προσφέρει από την καρδιά του, προσφέρει από αγά-πη και όχι από ανάγκη**. Και αυτόν τον άνθρωπο, που προσφέ-ρει, μιμού-με-νος τον Θεό, ο οποίος χαρίζει τα δώρα του σε όλους τους ανθρώπους χωρίς διάκριση και «βρέχει επί δικαίους και αδίκους», αγαπά και αμείβει και αγιάζει ο Θεός.

με-νοι την
άξιοι του

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)